

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/4/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8711210301
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8711210301.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Koval'ovej v právnej veci žalobcu Z.. R. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. Y. XXXX/XX, XXX XX R., právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Budziková § JUDr. Dachová, s.r.o., so sídlom Námestie sv. Egídia 95, 058 01 Poprad, IČO: 47 257 113 proti žalovanému Slovenská republika - Ministerstvo obrany SR, so sídlom Kutuzovova 8, 832 47 Bratislava, IČO: 30 845 572, o ochranu osobnosti s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 10C 139/2011-347 zo dňa 21. septembra 2015 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok č.k. 10C/139/2011-347 zo dňa 21. septembra 2015 v spojení s opravným uznesením č.k. 10C/139/2011-358 zo dňa 03. novembra 2015 vo výroku o zamietnutí žaloby o náhradu škody za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti žalobcu.

V prevyšujúcej časti rozsudok č.k. 10C/139/2011-347 zo dňa 21. septembra 2015 v spojení s opravným uznesením č.k. 10C/139/2011-358 zo dňa 03. novembra 2015 z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, že:

„Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi nemajetkovú ujmu za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti žalobcu v sume 15 000,- eur a to v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu o zaplatenie nemajetkovej ujmy a náhrady škody za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti žalobcu z a m i e t a.

Súd náhradu trov konania účastníkom n e p r i z n á v a.

Štát n e m á p r á v o na náhradu trov konania, ktoré boli vyplatené z rozpočtu Okresného súdu Poprad za priznané znalečné v sume 31,33 eur svedkovi Z.. R. A.“

2. Prvoinštančný súd opravným uznesením opravil 4. výrok vyhláseného rozsudku na pojednávaní súdu dňa 21. septembra 2015 a písomného vyhotovenia rozsudku č.k. 10C/139/2011-437 zo dňa 21. septembra 2015 tak, že namiesto nesprávneho znenia časti výroku ..za priznané znalečné... správne znenie tejto časti výroku je ...za priznané svedočné... .

3. Žalobou doručenou súdu dňa 09.08.2011 sa žalobca domáhal toho, aby súd uložil žalovanému Slovenskej republike, zastúpený Ústavom pamäti národa, Nám. SNP 28, Bratislava zaplatiť žalobcovi 80.257,76 Eur. Žalovaná suma je súčtom sumy 66.387 Eur - vyčísleného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy a sumy 13.870,76 Eur - vyčísleného nároku na náhradu škody v podobe straty na zárobku. V žalobe tvrdil, že bol pôvodne v služobnom pomere vo vzťahu ku Generálnemu štábu

ozbrojených síl Slovenskej republiky. Rozhodnutím Q. č. PB - XXXX - X/XXXX - ž - XXXXX zo dňa 12.12.2008 bol vyhodnotený ako bezpečnostne nespoľahlivá osoba s ohľadom na ustanovenie § 14 odsek 1 zákona č. 215/2004 Z.z., kedy tento údajne uviedol nepravdivé údaje v osobnom dotazníku, v bezpečnostnom dotazníku a pri bezpečnostnom pohovore a vedome spolupracoval s ustanovenými štruktúrami bývalej štátnej bezpečnosti podľa bodu č. 39 prílohy č. 1 zákona č. 215/2004 Z.z.. S odkazom na vyššie uvedené nesplnil zákonnú podmienku podľa ustanovenia § 10 odsek 1 písm. g/ zákona č. 215/2004 Z.z. a z toho dôvodu mu nebolo udelené oprávnenie na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami pre stupeň utajenia tajné. Dôvodom pre takéto rozhodnutie NBÚ bola skutočnosť, že žalobca, resp. na jeho meno bol vedený agentúrny spis, reg. č. XXXXX, archívne č. XXXXX, podľa ktorého tento bol vedený v kategórii Agent. Jeho zamestnávateľovi bol doručený spis Bezpečnostného úradu MO SR č. BÚ/K - XXXX/X - XXX - X/XXXX, ktorým bol oboznámený o skutočnosti, že výbor Národnej rady SR svojim rozhodnutím zamietol odvolanie voči Oznámeniu Národného bezpečnostného úradu č. PB - XXXX - X/XXXX - ž - XXXXX zo dňa 15.12.2008. Personálnym rozkazom č. XXXX zo dňa 27.08.2009 bol žalobca prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka. Služobný pomer skončil dňom 02.09.2009.

4. Žalobca ďalej v žalobe uviedol, že ako človek neznalý práva zmeškal lehotu na podanie mimoriadneho opravného prostriedku proti rozhodnutiu Výboru Národnej rady SR, ktorým je preskúmanie rozhodnutia súdom. Tento procesný prostriedok na svoju obranu nevyužil. Následne dňa 02.07.2009 bola na preskúmanie dôvodnosti jeho evidencie vo zväzkoch ŠTB podaná na Okresný súd R. žaloba o ochranu osobnosti a vec bola prejednaná v konaní sp. zn. 17C 102/2009. Okresný súd Poprad svojim rozhodnutím vyriekol, že skutočnosti, pre ktoré NBÚ vyhodnotil žalobcu ako bezpečnostne nespoľahlivú osobu a pre ktoré mu odmietol udeliť bezpečnostnú previerku nie sú pravdivé. Tento rozsudok Okresného súdu Poprad č.k. 17C 102/2009 však nedokázal zabezpečiť pre žalobcu postačujúce zadostučinenie a platná legislatíva mu nedáva možnosť ako legitímne zrušiť rozhodnutie o zrušení služobného pomeru.

5. Podľa žalobcu mu bola odňatá možnosť na ochranu jeho práv za stavu, ak po tom, čo získal nové dôkazy, ktorými by vedel preukázať nesprávnosť rozhodnutia NBÚ o neudelení bezpečnostnej previerky zákon č. 215/2004 Z.z. žalobcovi neumožňuje využiť proti rozhodnutiu NBÚ obnovu konania alebo iný mimoriadny opravný prostriedok. Existujúci platný právny stav ho tiež vylučuje z možnosti požiadať o novú bezpečnostnú previerku. Žalobca v podanej žalobe ďalej poukazuje na vzniknutý stav bezprávia spočívajúci, podľa jeho názoru v tom, že na jednej strane žalobca disponuje právoplatným rozhodnutím legitímneho súdu preukazujúcim, že dôvody, pre ktoré mu nebola udelená bezpečnostná previerka a teda dôvody, pre ktoré bol s ním ukončený štátnozamestnanecký pomer neboli pravdivé, na strane druhej žalobca nemá ďalší právny prostriedok na to, aby zmenil formálne rozhodnutie NBÚ, ktoré je pre bývalého zamestnávateľa rozhodujúcou skutočnosťou na to, aby povolil obnovu konania.

6. Napokon žalobca v žalobe tvrdí, že existujúcim právnym prostriedkom mu nebola umožnená ďalšia právna ochrana, čím došlo a neustále dochádza k porušovaniu jeho práv a právom chránených záujmov. Žalobca sa tak ocitol v situácii, keď v dôsledku neoprávnenej evidencie vo zväzkoch ŠTB došlo k porušeniu jeho práv na občiansku česť a ľudskú dôstojnosť, ktorých ochrana je zabezpečená ustanovením § 11 OZ a článkom 19 odsek 1 Ústavy SR. Žalobca v dôsledku pozitívneho výsledku pri lustrácii vo zväzkoch ŠTB prišiel o zamestnanie a služobný postup a teda aj o finančné zabezpečenie zodpovedajúce jeho postaveniu a získaným odborným skúsenostiam. V dôsledku týchto okolností došlo a nepretržite dochádza ku vzniku skutočnej škody u žalobcu v podobe straty na zárobku. Evidencia vo zväzkoch ŠTB a strata zamestnania sa následne prejavila spoločenskou izoláciou zo strany jeho okolia.

7. Keďže rozsudok Okresného súdu Poprad č.k. 17C 102/2009 nedokázal zabezpečiť pre žalobcu postačujúce zadostučinenie a platná legislatíva mu nedáva možnosť ako legitímne zrušiť rozhodnutie o zrušení služobného pomeru a tieto skutočnosti sa dlhodobo prejavujú zmenšením jeho dôstojnosti, žalobca sa domáhal ochrany svojich práv s odkazom na ustanovenie § 13 a nasl. OZ.

8. Po začatí konania súd prvej inštancie uznesením zo dňa 06.09.2012 pripustil, aby do konania na strane žalovaného vstúpil ďalší účastník 2./ Ministerstvo obrany SR, Kutuzovova 8, 832 47 Bratislava. Následne na základe späťvzatia žaloby žalobcom prvoinštančný súd so súhlasom žalovaného v 1./ rade konanie voči nemu zastavil uznesením zo dňa 25.05.2015.

9. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na úvahe, že už samotným vydaním rozhodnutia NBÚ v Bratislave zo dňa 12.12.2008, podľa ktorého žalobca nezískal bezpečnostnú previerku, pretože bol evidovaný vo zväzkoch ŠTB ako agent a na neho nadväzujúcim rozhodnutím - personálneho rozkazu č. XXXX zo dňa 27.08.2009 došlo k neoprávnenému zásahu, pretože každé toto rozhodnutie bolo od začiatku založené na nepravdivej a dehonestujúcej skutočnosti, že žalobca bol vo zväzkoch ŠTB hoci v nich bol evidovaný od začiatku neoprávnené (17C 102/2009). Skutočnosť, že žalobca nevyužil riadne opravné prostriedky proti rozhodnutiu Výboru NR SR, resp. proti personálnemu rozkazu o jeho prepustení zo služobného pomeru a nenavrhol ani prerušenie uvedeného konania do vyriešenia otázky súdom je pre vznik zásahu do práv na ochranu jeho osobnosti právne bezvýznamná. Nepravdivá evidencia nemôže u žalobcu spôsobovať žiadne dôsledky, a ak nejaké vznikli, má právo sa dožadovať, aby bolo od nich upustené, resp. aby boli napravené. Preto žalobe čiastočne vyhovel, priznal žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 15.000 Eur a to s prihliadnutím na vážnosť zásahu a okolností zásahu, ako aj s prihliadnutím na existujúcu súdnu prax a v prevyšujúcej časti tento jeho nárok zamietol. Nárok žalobcu na náhradu škody, ktorú si žalobca vyčíslil ako stratu na zárobku je nedôvodný nakoľko žalovaný škodu nezavinil a preto za ňu nezodpovedá. Túto škodu si žalobca zavinil sám tým, že zanedbal potrebnú prevenciu a včas nevyužil všetky zákonné opravné prostriedky, ktorými mohol docieľiť, aby personálny rozkaz o jeho prepustení zo služobného pomeru nenadobudol účinky. O náhrade trov konania rozhodol podľa ustanovenia § 150 odsek 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“).

10. Proti druhému a tretiemu výroku rozsudku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a ktorým súd náhradu trov konania účastníkom nepriznal podal včas odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Uviedol, že z aktívnej vojenskej služby sa dostal na samotu a bez rodiny a podpory priateľov nevedel, čo bude nasledujúci deň. Pokiaľ to jeho zdravotný stav dovoľoval, dovolil si hľadať si prácu, avšak takú, ktorá by zodpovedala jeho dosiahnutému vzdelaniu, schopnostiam a dosiahnutým zručnostiam nemohol získať z dôvodu, že neprešiel bezpečnostnou previerkou. Súd riadne nezvážil a neposúdil povahu, intenzitu, trvanie ako aj širší okruh pôsobenia nepriaznivých následkov, ktoré pociťuje denne. Hodnota jeho zničeného života nie je 15.000 Eur.

11. Proti prvému a tretiemu výroku rozsudku, ktorým súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi nemajetkovú ujmu v sume 15.000 Eur a ktorým súd nepriznal účastníkom náhradu trov konania podal včas odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté výroky tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a žalovanému prizná náhradu trov konania.

12. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti výroku o zamietnutí žaloby o náhradu škody za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti žalobcu nie je opodstatnené. Odvolanie žalovaného vyhodnotil odvolací súd ako dôvodné. Odvolaním napadnutý výrok o zaplatenie nemajetkovej ujmy v prevyšujúcej časti bolo rovnako potrebné zrušiť, keďže súvisí s vyhovujúcim výrokom, ktorý je nepreskúmateľný.

13. Podľa ustanovenia § 387 odsek 1 a 2 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku vo vzťahu k výroku o zamietnutí žaloby o náhradu škody za neopodstatnený zásah do práva na ochranu osobnosti. Poukazuje na správnosť dôvodov napadnutého rozsudku v tejto časti.

15. Keďže z obsahu odvolania žalobcu nemožno vyvodit', v čom odvolateľ vidí nesprávnosť záverov týkajúcich sa tejto časti napadnutého výroku, odvolací súd nemôže na túto časť odvolania náležitým spôsobom reagovať. Preto rozsudok v časti o zamietnutí žaloby o náhradu škody za neopodstatnený zásah do práva na ochranu osobnosti potvrdil.

16. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku dospel k jednoznačnému záveru, že nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je čo do svojho základu a dôvodu (kauzy) oprávnený.

17. V súvislosti s vyslovením tohto jednoznačného záveru, poukázal jednak na závažnosť vzniknutej ujmy žalobcovi, ktorá je nezvratná a znamená u neho trvalé a vážne zníženie jeho dôstojnosti a jeho doterajšieho dosiahnutého postavenia v spoločnosti a v osobnom živote.

18. Keďže žalobca nemôže dosiahnuť u žalovaného zadosťučinenie opätovným prijatím do služobného pomeru profesionálneho vojaka, nemajetková ujma v peniazoch je pre neho síce na druhom mieste, ale v reálnej situácii je jediným právne možným riešením na prezentovanie jeho očistenia v osobnom živote a pred verejnosťou.

19. Podľa názoru prvoinštančného súdu žalobca síce nevyužil riadne opravné prostriedky proti rozhodnutiu výboru NR SR, resp. proti personálnemu rozkazu o jeho prepustení zo služobného pomeru profesionálneho vojaka a nenavrhol ani prerušenie uvedeného konania do vyriešenia otázky súdom, že vo zväzkoch bývalej ŠTB bol neoprávnené, ale táto skutočnosť je pre vznik zásahu do práv na ochranu jeho osobnosti právne bezvýznamná.

20. Úvaha súdu smerujúca k záveru o oprávnenosti nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je ďalej podporená tvrdením, že „vydaním týchto rozhodnutí došlo k neoprávnenému zásahu, pretože každé toto rozhodnutie bolo založené od začiatku na nepravdivej a dehonestujúcej skutočnosti, že žalobca bol vo zväzkoch bývalej ŠTB, hoci v nich bol evidovaný od začiatku neoprávnené; skutočnosť je taká, že napriek právoplatnosti týchto rozhodnutí, boli vydané na základe nepravdivej skutočnosti“.

21. Súd prvej inštancie uvedené úvahy uzavrel konštatovaním, že „táto nepravdivá evidencia nemôže u žalobcu spôsobiť žiadne dôsledky a ak nejaké dôsledky vznikli, má právo sa dožadovať, aby bolo od nich upustené, aby boli napravené a má právo dožadovať sa nemajetkovej ujmy, ak išlo o závažný zásah, v danom prípade žalobca utrpel vo všetkých sférach osobného, pracovného a spoločenského života“. Preto súd tomuto žalovanému nároku čiastočne vyhovel, priznal žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 15.000 Eur a to s prihliadnutím na vážnosť zásahu a spomínané okolnosti zásahu, ako aj s prihliadnutím na existujúcu súdnu prax a v prevyšujúcej časti tento nárok zamietol.

22. Z uvedeného odôvodnenia záveru o oprávnenosti nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch nie je možné zistiť, v čom bol zásah žalovaného vo vzťahu k žalobcovi neoprávnený.

23. Bez konkretizácie tohto neoprávneného zásahu žalovaného nemožno preskúmať, či predpoklady pre poskytnutie ochrany pred zásahmi do práva na ochranu osobnosti v zmysle ustanovenia § 13 a nasl. OZ boli naplnené.

24. Zákon (ustanovenie § 11 OZ) neposkytuje ochranu proti akémukoľvek zásahu, ale len proti takému zásahu, ktorý je neoprávnený. Neoprávnený zásah musí byť spôsobilý privodiť ujmu na osobnosti fyzickej osoby z hľadiska jej postavenia v spoločnosti.

25. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca svoj nárok voči žalovanému odôvodnil protiprávnym konaním žalovaného, ktoré spočívalo v tom, že žalovaný ako bývalý zamestnávateľ žalobcu napriek uplatneným riadnym aj mimoriadnym opravným prostriedkom odmietol znovoobnoviť služobný pomer so žalobcom.

26. Vzhľadom na to, že žalobca bol ustanovený do funkcie, kde sa vyžadovalo oprávnenie na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami vedel, že v prípade neudelenia bezpečnostnej previerky bude musieť byť ustanovený do takej funkcie, kde sa previerka nevyžaduje, avšak ak takéto vhodné miesto v Ozbrojených silách SR nebude, bude prepustený zo služobného pomeru. Napriek tomu neurobil žiadne preventívne kroky na ochranu svojich práv.

27. V tejto súvislosti treba poukázať na to, že na jednej strane prvoinštančný súd tvrdí, že pre vznik zásahu do práv postačovalo samotné vydanie rozhodnutí (NBÚ a personálny rozkaz) a že ak nejaké nepriaznivé následky vydaním rozhodnutí vznikli, má žalobca právo dožadovať sa, aby bolo od nich upustené, resp. aby boli napravené. Na strane druhej uplatnením, či využitím opravných prostriedkov

proti týmto rozhodnutiam v konaní, v ktorom boli vydané neprikladá vo vzťahu k právam na ochranu osobnosti žiaden význam. S uvedeným protirečením a nelogickým záverom súdu prvej inštancie sa odvolací súd nestotožňuje.

28. Ak by teda úvaha súdu prvej inštancie, že už samotným vydaním rozhodnutí došlo k neoprávnenému zásahu (že boli založené na nepravdivej skutočnosti) mala svoje opodstatnenie, žalobcovi nič nebránilo opravnými prostriedkami dané rozhodnutie zrušiť. Ak túto možnosť nevyužil (čo bolo v konaní preukázané) nemožno na túto okolnosť neprihliadať.

29. NBÚ svojim rozhodnutím č. PB-XXXX-X/XXXX-Ž-XXXXX z 12. decembra 2008 konštatoval, že žalobca nespĺňa predpoklad na vznik oprávnenia podľa ustanovenia § 10 odsek 1 písm. g/ zákona č. 215/2004 Z.z. a ukončil jeho bezpečnostnú previerku. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom 12. februára 2009 rozhodol Výbor Národnej rady Slovenskej republiky na preskúmanie rozhodnutí NBÚ tak, že odvolanie zamietol. V poučení predmetného rozhodnutia uviedol, že „proti tomuto rozhodnutiu sa nemožno odvolať. Rozhodnutie je preskúmateľné Najvyšším súdom Slovenskej republiky“. Žalobca svoje právo obrátiť sa na Najvyšší súd SR so žiadosťou o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Výboru NR SR nevyužil, následkom čoho toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Na základe tohto právoplatného rozhodnutia NBÚ oznámil Ministerstvu obrany SR, že žalobca nespĺňa predpoklady na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami stupňa tajné.

30. Súd prvej inštancie ničím nevysvetlil svoj záver o právnej bezvýznamnosti preventívnych krokov žalobcu na ochranu svojich práv a naopak, právnej významnosti samotného vzniku zásahu do práv samotným vydaním rozhodnutí.

31. S námietkami žalovaného v tomto smere uplatnenými v konaní sa žiadnym spôsobom nevysporiadal. V tomto smere je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné.

32. Žalobca ako zamestnávateľ nebol povinný sa zaoberať skutočnosťou, či žalobca bol alebo nebol Agentom ŠTB, ale tým, či žalobca spĺňa predpoklady na výkon služobného pomeru. Predpokladom na výkon služobného pomeru žalobcu bolo udelené oprávnenie na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami pre stupeň utajenia tajné. Takéto oprávnenie je oprávnený vydávať NBÚ a nie žalovaný. Vzhľadom na neudelenie tohto, pre prácu žalobcu nevyhnutného oprávnenia, došlo k jeho prepusteniu.

33. Obsahové náležitosti rozsudku určuje ustanovenie § 220 C.s.p.. Ich správnosť a úplnosť je predpokladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia. Či je rozhodnutie preskúmateľné alebo nie sa dá zistiť len z jeho odôvodnenia.

34. V tejto súvislosti je právne významné ustanovenie § 220 odsek 2 C.s.p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil a aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Obdobným spôsobom náležitosti odôvodnenia rozsudku upravovalo ustanovenie § 157 odsek 2 O.s.p. v znení účinnom do 30.06.2016.

35. Štruktúra odôvodnenia rozsudku je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa článku 46 odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje ustanovenie § 220 odsek 2 C.s.p. dochádza nielen k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami, vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutia odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje účastníkom konania posúdiť ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci samej.

36. Vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa účastníkovi odníma možnosť v odvolacom konaní riadne brániť svoje práva a oprávnené záujmy nakoľko je problematické zaujímať stanoviská k nezrozumiteľnému alebo nedostatočne zdôvodnenému rozhodnutiu.

37. Keďže nedostatočne zdôvodnenie rozhodnutia je potrebné hodnotiť ako nesprávny procesný postup súdu, ktorým bolo znemožnené žalovanému, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 389 odsek 1 písm. b/ C.s.p. v prevyšujúcej časti rozsudok zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 odsek 1 C.s.p.).

38. Odvolaním napadnutý výrok o zaplatenie nemajetkovej ujmy v prevyšujúcej časti bolo rovnako potrebné zrušiť, keďže súvisí s vyhovujúcim výrokom, ktorý je nepreskúmateľný.

39. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolané a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).